

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 25. oktober 2017
Kontor: HR-kontoret
Sagsbeh: Anders Forman
Sagsnr.: 2017-0030-0297
Dok.: 529287

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 988 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. september 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Anne Fode

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 988 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af sit svar på REU alm. del - spørgsmål 752 svare på det stillede spørgsmål, om ministeren mener, at det er i orden, at betjente, der lever op til deres handlepligt og i visse situationer derfor skyder gerningsmænd, kan ende med at blive frosset ud af politiet og i sidste ende afskediget, som beskrevet i artiklen "Jeg skulle nok bare have ladet ham dræbe dørranden i stedet for at skyde" fra Danskpoliti.dk den 27. juni 2017?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet er meget opmærksom på de specifikke belastninger, der er knyttet til den specielle funktion, som politiarbejdet udgør, herunder påvirkninger i forbindelse med voldsomme hændelser, som kan føre til fysiske og psykiske sygdomme hos de pågældende betjente.

Rigspolitiet har således løbende særligt fokus på både at forebygge og begrænse virkninger af de arbejdsbelastninger, som er indeholdt i politigeringen, herunder sikre at de politibetjente, der bliver udsat for sådanne voldsomme hændelser, bliver understøttet på bedst mulige måde.

Rigspolitiet har stor forståelse for, at en politibetjent, som er undergivet en langvarig efterforskning efter en skudepisode, kan opleve dette som en voldsom belastning.

Rigspolitiet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet været i dialog med den konkrete tidligere politibetjents tjenestested, som oplyser, at der i den konkrete sag kontinuerligt gennem hele forløbet har været ledelsesmæssig opfølgning og støtte, ligesom man har forsøgt at finde passende arbejdsopgaver til den pågældende.

Tjenestestedet oplyser videre, at man generelt bestræber sig på at hjælpe medarbejdere, der har været udsat for voldsomme hændelser, og at man på baggrund af erfaringer fra denne sag har indført en ny procedure for involvering og støtte, der indbefatter, at den berørte medarbejder gives mulighed for at drøfte sagen med tjenestestedets øverste ledelse, ligesom den øverste ledelse deltager i det løbende opfølgingsarbejde.

Rigspolitiet har taget tjenestestedets oplysninger om håndteringen af det konkrete forløb til efterretning. Rigspolitiet anerkender imidlertid, at en medarbejder har haft en oplevelse af manglende ledelsesstøtte, hvorfor Rigspolitiet er tilfreds med, at tjenestestedet nu har indført en procedure, som kan medvirke til at synliggøre den ledelsesmæssige involvering og støtte fra den øverste ledelse.

Rigspolitiet vil – som led i en allerede planlagt besøgsrunde hos samtlige politikredsers øverste ledelser – i øvrigt mere generelt italesætte vigtigheden af et kontinuerligt ledelsesfokus, når medarbejdere har været udsat for voldsomme hændelser, herunder ved igangværende undersøgelser af Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

Det er vigtigt at understrege, at den ledelsesmæssige understøttelse skal ske i respekt for efterforskningen ved Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

Rigspolitiet kan herudover oplyse, at det særlige fokus på at sikre bedst mulig støtte til de politibetjente, der bliver udsat for voldsomme hændelser, i nær fremtid vil blive yderligere styrket ved etablering af en enhed i Rigspolitiet (Koncern HR), som skal sikre særlig støtte og rådgivning til medarbejdere, der har været udsat for voldsomme hændelser under tjenestens udførelse og i den forbindelse har pådraget sig alvorlige fysiske eller psykiske skader. Politibetjente, der har afgivet skud mod en person, vil umiddelbart være omfattet af den støtte og rådgivning, som enheden tilbyder.

Det særlige fokus understøttes i øvrigt af Rigspolitiets interne kundgørelse om psykologbistand til ansatte i politiet og anklagemyndigheden, der giver mulighed for både støttetiltag i forbindelse med opfølgning på arbejdsrelaterede voldsomme hændelser og for individuel psykologisk støtte med baggrund i arbejdsrelaterede forhold, og i Rigspolitiets interne kundgørelse om trivsels- og fraværspolitik i politiet.”

Medarbejderne i dansk politi yder hver dag en stor og vigtig indsats i samfundet, og det er derfor vores ansvar, at der bliver taget hånd om de medarbejdere, der kommer alvorligt til skade i tjenesten – fysisk såvel som psykisk – og at de og deres pårørende får den hjælp og støtte, de har behov for.

Jeg kan ikke udtale mig om den konkrete personalesag. Det er dog klart, at jeg finder det beklageligt, at der ifølge den omhandlede artikel er medarbejdere i politiet, der har haft en oplevelse af, at de ikke har fået den hjælp og støtte, som de har haft behov for. Det tager jeg meget alvorligt.

Jeg har noteret mig det, Rigspolitiet har anført om håndteringen af det konkrete forløb og fremadrettede tiltag.

Herudover kan jeg oplyse, at der er nedsat en arbejdsgruppe under Justitsministeriet med relevante myndigheder på ministeriets område, der skal komme med forslag til, hvordan forholdene og indsatsen over for medarbejdere, der kommer alvorligt til skade i tjenesten, og deres pårørende, kan styrkes.

Der kan i øvrigt henvises til de samtidige besvarelser af spørgsmål nr. 997 og nr. 1000-1002 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.